

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του 'Εμπνεύματος και της 'Οικουμένης τιμάται παντού βραχυτά 4. Η αθάνατος υπερτίμησις των παρα τών 'Υποκτακτορέων απαγορεύεται.

«Μία πολυθρόνα ποδογεννη στον άμμο της Γλυμαφορογιάς, δεχότανε ήδονικά την διομορφία στη πού λιαζότανε. Τ' άχτινακαφρέρο το μεσημεριανό ήρνε το κορμί της, το φούσκωνε σαν προζύμι, τώκανε γλυκό κι άφράτο σόν ζεστό γαλατομπούρεκο. Ένας δανδής πού από μέρες τη στομαζούταζε βολτέκοφτε κολιματώντας μπροστά της. Έξωλην βαμτωμένη άπ' τή ήλιου και τού κορμιού της τις νοστιμάδες γανοτριζόντας άπ' τή λαμπεράδα τούς ώς π' άποκομήθηκε. Θεοσπλιμαμένος ο δανδής πληρίσσει, πήρε θέση με προφύλαξη δίπλα στη πολυθρόνα τη τρατομιατάρσε και δέχτηκε στην άγκαλιά του το περιεχόμενό της. Τιμορημένος από τότε ο δανδής στά νύχια ισόδια έρωτικά δεσμά, κάθε χρόνο στην ίδια θέσι ξαναταχυμύταζε με το θελικονικό του, ο αδιόδοτος.»

μας το άναφέρουν άμεσως.

Η ύπό των άναγνωστών μας άποσταλλομένη συνεργασία και μη συνδομειμένη ύπό δικαιοτάτων κρίσεως εκ δραχυμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται έπ' όθην.

Πολλοί άναγνωσταί μας ήμας γράφουν ότι επιθυμούν να προμηθευθούν τιά έκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομηταί τών περιοδικών μας, άλλα δυσκολεύονται εις τήν έκδοσιν επιταγών. Γιά να τούς διευκολύνουμε σχετιάζω, τούς πληροφουρδωμε ότι δεχόμεθα τό άντίτιμον τών συνδρομών, φύλλων, βιβλίων, 'Ημερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα, οίσαθίποτε τιμής.

Και τώρα 'Ικανοποιηθήκατε; 'Ηαίς όχι.—Τ' έργον Δημιάδην. 'Ενταύθα. Το ποιήμα σας όχι καλό. Πολύλογια, χωρίς ήγνος ποιητικός συστήσεως. Και — δια να έμεινε άπ' — Ιδού οι στίχοι σας :

ΚΑΙ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ...

'Αν μ' αγαπάς τί μου τό κρύβεσαι; Τί θέλεις, φως μου, άλλο να ίδεις. Θέλεις τά μάτια μου να κλείσω κι' ύστερα πάλι θέ να πιστώεις; Πώς σ' αγαπάω και γώ με πάθος, πώς μόνη σένα λαχταρώ. Θέλεις στον τάφο να με βάλουν για να πιστώεις πώς σε ποθώ; 'Αν μ' αγαπάς, πές το να ξέρω πώς για εσέ μονάκι ζώ στην ψευτική αυτή τη σφαιρα που όλα τ' άλλα τά μπού!

θα ζήσουμε άγαπημένοι στον πρόσκαιρο αυτό νουνιά. 'Ως πού θέ νάρθω μιά ήμερα —άχ, πώς τό ήθελα κι' αυτό— να φύγωμε άγκαλιασμένοι, από τόν κόσμο αυτό μαζι κι' οι δύο. Και σάν θα πάμε κει άπάνω μπρός στο μεγάλο τό Θεό θα πη κι' εκείνος μ' ένα γέλιο —Νά! τό ζευγάρι τό πιστό! Κι' ύστερα άμέσως ο Θεούλης με τη μεγάλη του ψυχή, θα μάς άφήσει πάλι να ζήσωμε με τιά άτέλειωτη ζωή...

Κι' έτσι για πάντα ένωμένοι μ' άδολη αγάπη στην καρδιά. Διαβάστε 'Ελληνικά ποιήματα. Και ήμ' άνασάστε να δημοσιεύσετε τούς στίχους σας. Γράψτε και σχιζήσατε. 'Ετσι θα καταρδύσετε να δημοφύγηστε μια μέρα κεί το άξιον λόγου και προσοχής.—Β. Βασίλειου. 'Εχετε δίπλα. Το κεί το γράφαται προνεύρα. 'Ο γρηναίος χρονογράφος άπονευματικός έσημεριόλης έγγραφε προχθές ότι ο 'Αγιος 'Ιωάννης ο Βαπτιστής έγραψε: «Αφ' όσους στίχες έδηλώθη πού καταστράφουν τούς άρμούς. 'Ενώ άρπάζετε να έσση, διατάλαξε ότι ή άκρίβεια ποιητρού ο 'Αγιος 'Ιωάννης ήσαν άποσταλάζε διαφορά τρεσνά Βλαστάρια, τά άφροκλανά δηλαδή διαφοράν αυτών, έξ ού και ακρίβειαν. 'Αλλος πάλιν χρονογράφος, προνός αυτός, έλεγε πώς ύπαρχει όδος 'Αιωνίου και 'Αθήνα και νόμος πός ο 'Αιωνός αυτός ένε ο μνηστής και ακορφήτης τού Σωκράτους! Τέτοια γράφονται πολλά. — Ν. Διασκαλάκηγν. 'Ενταύθα. Το ποιήμα σας όχι καλό. 'Ιδού :

ΑΠΕΙΛΗ

'Αν δέν μ' αγαπάς αλήθως θα σηκωθώ και θα φύγω, θα φύγω ο φτωχός, δι' όλον μου τόν βίον. Θά πάω στο γεροταξιόνην.

κι' εκεί θα κάνω, σκληρά κόρη εσύ, ότι κάνουν όλοι, θα καταπώ βιτριόλι, κλπ. κλπ.

Κατασταλαγμένο ν. 'Ενταύθα. Και ού σας πάλιν τι να ελπώσωμε σάστην και βαθυστάχιστον έπιστολήν σας : 'Αγαπητό μου 'Εμπνεύματόν.

Δηλαδή, φίλε κόριε, θα ήσαν προτιμώτερο να πάτε στο νεκροταφείο και να πητε και βιτριόλι, παρά να γράψετε τό ποιήμα αυτό. Μη γράψετε πλέον στίχους. Δέν όσες εύουθούν καθόλου ή Μούσες.—Π. Π. Π. Το διηγημά σας κακογγραμμένο. Δέν γράφεται τόσο εύκολα ένα διηγημά. 'Ενν ποιήμα μπορεί να τό ακαρδώς κανείς κάπως εύκόλως. Το διηγημά είνε άλλο πράγμα. 'Αφήστε το λοιπόν να πη ή να κομυρεύεται!—'Α γ λ. Παππά, Πειραιά. Ναι, έχετε δίπλα. 'Ο Μακράκης ύπέρθε άπονοδός εχθρός τού τεκτονών. 'Εξ αίτιας τού, μάστατα, έγιναν και ταργαχόδες σκηνάι στην Πάτρα και στη Λαμία. Στη Λαμία, μάστατα, ο όθλος κατεδύων ως τέκτονας έκείνους πού είχαν, γυνειδά! Κι' έτσι, πολλοί τέκτονες και μη, αναγκάστηκαν να...εφισθούν για να γλυτώσουν!

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

11—1 και 5—7 εύρίσκειται ή ιατρός ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ εις τήν διάθεσιν εκείνων πού έχουν ανάγκην τών επιστημονικών της συμβουλών διά τήν αισθητικήν και δερματολογίαν.

'Οδός Καραγεώργη Σερβίας 3

Είπω τό πό καλό 'Ελληνικό περιοδικό. Σάν τέσσο άξίζεις τήν υποστήριξη της λογοτεχνικής τού τόπου μας άφροκρεμιας. Γι' αυτό άπεράσει σα να ού τιμώση με τήν συνεργασία μου. Σε παρακαλώ λοιπόν γράψε μου σχετιάζω με τό ποσόν και τό ποιόν της ύλης πού θέλεις. Θά τήν έχης ταχυτά. Με μιά συμφωνία όμως. Δέν θέλω κριτική στα έργα μου. Δέν μ' άρέσουν οι κολλαιξίες. 'Αλλοιώς θα γελήσ και τού δικού σου μέλλοντος και τού 'Ελληνικού πνεύματος άφορη μισοφροσύ. Σού στέλων σήμερα ένα μικρό δέγμα τής απαντήσεώς μου. Δέν έρόμεν αν μιλάτε σοδαράς ή όχι. Γιατί ή μεταξύ τού σοδαρά και τού γελοίου άπόστασις είνε άλλως μεγίστη και άλλως έλαχιστή. Πάντως, για να μη γίνωμε, όπως λέτε, άφορη μισοφροσύ, στο 'Ελληνικό πνεύμα, τό όποιον τόνον έδέξασθε άπονευματικό δημοσιεύομε έβδ τό πεζό σας...κακούρημα :

Γιαυτό ένα τέλος αν θέλεις δώσε [αυτήν τήν ιστορία πού έχω άρχισα γιατί εινα κριμα για μένα να παιδέθωμε γιατί σ' αγαπάησα. Το βραδάκι αν θέλεις έλα εις τόν κίτο εκί τόν άνδρό για να σε γνωρίσω και ή δύο να γνωρίστωμε αν της μοίρας είναι γραντό.

Πάνω ν' άνασάστε και πού να τελειώσωμε σάστην και βαθυστάχιστον έπιστολήν σας : 'Αγαπητό μου 'Εμπνεύματόν. Είπω τό πό καλό 'Ελληνικό περιοδικό. Σάν τέσσο άξίζεις τήν υποστήριξη της λογοτεχνικής τού τόπου μας άφροκρεμιας. Γι' αυτό άπεράσει σα να ού τιμώση με τήν συνεργασία μου. Σε παρακαλώ λοιπόν γράψε μου σχετιάζω με τό ποσόν και τό ποιόν της ύλης πού θέλεις. Θά τήν έχης ταχυτά. Με μιά συμφωνία όμως. Δέν θέλω κριτική στα έργα μου. Δέν μ' άρέσουν οι κολλαιξίες. 'Αλλοιώς θα γελήσ και τού δικού σου μέλλοντος και τού 'Ελληνικού πνεύματος άφορη μισοφροσύ. Σού στέλων σήμερα ένα μικρό δέγμα τής απαντήσεώς μου. Δέν έρόμεν αν μιλάτε σοδαράς ή όχι. Γιατί ή μεταξύ τού σοδαρά και τού γελοίου άπόστασις είνε άλλως μεγίστη και άλλως έλαχιστή. Πάντως, για να μη γίνωμε, όπως λέτε, άφορη μισοφροσύ, στο 'Ελληνικό πνεύμα, τό όποιον τόνον έδέξασθε άπονευματικό δημοσιεύομε έβδ τό πεζό σας...κακούρημα :